

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2017

**ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. ε΄, 1-11)
24 Σεπτεμβρίου 2017**

Το γεγονός τῆς κλήσης τῶν πρώτων μαθητῶν διηγοῦνται ὅλοι οἱ εὐαγγελιστές, ἐνῶ ὁ Λουκᾶς, στὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπή, ἀφηγεῖται ἐπιπλέον καὶ τὸ ἐκπληκτικὸ ψάρεμα ποῦ ἔγινε ἀπὸ τοὺς μαθητὲς μὲ τὴν ὑπόδειξη τοῦ Ἰησοῦ. Αὐτὸ γίνεται ὄχι γιατί ἐνδιαφέρονται νὰ μᾶς περιγράψουν, ὡς ἱστορικοί, τὸ ξεκίνημα τοῦ Ἰησοῦ στὸ ἐπὶ γῆς ἔργο Του, ἀλλὰ γιατί, στὸν τρόπο ποῦ δέχτηκαν οἱ ψαράδες τὴν πρόσκληση καὶ ἀνταποκρίθηκαν ἀμέσως, βλέπουν τὸ πρότυπο γιὰ τὸ πῶς πρέπει νὰ δέχεται ὁ ἄνθρωπος τὸ θεῖο κάλεσμα.

Ἐτσι, ἐρμηνεύοντας τὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπή, μπορούμε νὰ σταθοῦμε πρῶτα στὸ ὅτι τὸ προσκλητήριό ἀπευθύνεται στοὺς ὑποψήφιους ἀποστόλους, τὴν ὥρα ἀκριβῶς ποῦ αὐτοὶ βρίσκονταν στὶς ἐργασίες τους καὶ μάλιστα στὸ πέρασ μιᾶς κοπιαστικῆς νύχτας χωρὶς ἀποτελέσματα.

Ἡ πράξη αὐτὴ τοῦ Κυρίου μᾶς βοηθεῖ νὰ κατανοήσουμε τὴν ἐκτίμησή του στὴν ἐργασία καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη Του στοὺς ἄνθρώπους τοῦ καθημερινοῦ μόχθου. Ὄταν ἀποφάσισε νὰ ἐκλέξει τοὺς ἀποστόλους Του, δὲν ἦλθε στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ βρεῖ σοφοὺς, δὲν πῆγε στὴ Ρώμη γιὰ νὰ ζητήσῃ ἰσχυροὺς, δὲν ἀνέβηκε κἂν στὰ Ἱεροσόλυμα γιὰ νὰ καλέσῃ ἱερεῖς καὶ νομικούς, ἀλλὰ «ἐστῶς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ» κάλεσε πρῶτα μερικοὺς ψαράδες, δηλαδὴ ἀπλοὺς ἄνθρώπους τοῦ λαοῦ, ποῦ ζοῦσαν μὲ τὴν καθημερινή τους ἐργασία. «Τὰ μωρὰ καὶ τὰ ἀσθενῆ του κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός... ἵνα ἡ πίστις ἡμῶν φανερωθῆ μὴ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ» τονίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Ἐὰν ὁ Χριστὸς ἐξέλεγε γιὰ τὸ ἔργο Του σοφοὺς καὶ δυνατοὺς, θὰ θεωροῦνταν ἀνθρώπινο κατόρθωμα ἢ νίκη τοῦ Σταυροῦ. Ἀλλὰ «ὅπως μὴ καυχῆσῃται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πᾶσα σὰρξ» καὶ «ἵνα πᾶν στόμα φραγῆ», ὁ Ἰησοῦς προνόησε καὶ κάλεσε τοὺς ἀποστόλους ἀπὸ τὶς τάξεις τῶν ψαράδων καὶ τῶν ἐργατῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐκείνου ἔργου καὶ ἕνα ἄλλος λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ὅλοι σχεδὸν οἱ ἀπόστολοι ὑπῆρξαν ἐργάτες. Ὄταν τοὺς καταρτίζει ὁ Ἰησοῦς γιὰ τὸ ἔργο τοῦ εὐαγγελίου, τοὺς ὁμιλεῖ γιὰ κόπους, γιὰ στερήσεις, γιὰ διωγμοὺς καὶ ἀγῶνες ποῦ τοὺς περιμένουν στὴν ἀποστολή τους. Δὲν θέλει, λοιπόν, σοφοὺς καὶ γραμματεῖς καὶ μωροὺς συζητητές, ποῦ μετροῦν τὰ πράγματα μὲ τὸν πῆχυ τῆς λογικῆς καὶ ἐξαρτοῦν τὰ πάντα ἀπὸ ἀνθρώπινους παράγοντες, ἀλλὰ ζητεῖ

ἀνθρώπους μαθημένους νὰ παλεύουν καὶ νὰ ἀγωνίζονται, πὺ νὰ γνωρίζουν ἀπὸ φτώχεια καὶ κόπο, ἀπὸ κινδύνους καὶ κακοπέραση, ἀνθρώπους πὺ ἡ ζωὴ καὶ ἡ ψυχὴ τους εἶναι ἡ ἐργασία. Ἐργάτες τοῦ εὐαγγελίου ἤθελε ὁ Χριστὸς καὶ ἐργάτες τῆς ζωῆς ἐκάλεσε.

Ἐνα δεῦτερο σημεῖο, πὺ θέλει νὰ τουίσει ἡ διήγησις, εἶναι ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν μαθητῶν στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ προθυμία ὑπακοῆς στὰ λόγια του. Ἐνῶ ἡ ὥρα ἦταν ἀκατάλληλη γιὰ ψάρεμα καὶ οἱ μαθητὲς κουρασμένοι, ὁ Πέτρος ἀπαντᾷ στὸ Χριστὸ «Διδάσκαλε, ὅλη τὴ νύχτα παιδευόμεσταν καὶ δὲν πιάσαμε τίποτε, ἐπειδὴ ὅμως τὸ λὲς ἐσὺ θὰ ρίξω τὸ δίχτυ». Ἡ θαυματουργικὴ ἀλιεῖα ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς πίστεως τῶν μαθητῶν. Ὁ Χριστὸς δὲν κάνει τὸ θαῦμα γιὰ νὰ ἐντυπωσιάσει ἀλλὰ γιὰ νὰ δείξει προκαταβολικὰ πόσους καρποὺς θὰ ἀποφέρει ἡ ὑπακοὴ στὸ πρόσταγμά του καὶ ἡ ὀλοπρόθυμη ἀφοσίωσις σ' αὐτό.

Πραγματικά, ἡ ἀλιεῖα τῆς οἰκουμένης ἀπὸ τοὺς μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ ἀργότερα δὲν ὑπῆρξε λιγότερο ἐκπληκτικὴ καὶ θαυματουργικὴ, ἐπειδὴ δὲν κοπίασαν μόνοι τους ἀλλὰ μὲ συμπαραστάτη τὸν Χριστὸ καὶ καθοδηγὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

Τὸ τρίτο σημεῖο πὺ πρέπει νὰ σχολιαστεῖ εἶναι πὺς ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ θαυματουργικὴ ἀλιεῖα ὀδηγοῦν τὸν Πέτρο στὴ συναίσθησις τῆς μηδαμινότητάς του καὶ τῆς γύμνιας του καὶ τὸν κάνουν νὰ ὁμολογήσει: «βγὲς ἀπὸ τὸ καΐκι μου, Κύριε, γιατί εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός». Ἡ ὑψηλὴ ἰδέα πὺ ἔχουμε γιὰ τὸν ἑαυτό μας δημιουργεῖ ἕνα τεῖχος πὺ ἐμποδίζει τὴ χάρις τοῦ Θεοῦ νὰ μᾶς ἀγγίξει, ἀντίθετα ἡ συναίσθησις τῆς ἁμαρτωλότητάς μας προκαλεῖ τὴν ἐνέργεια τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἡ ὀλονύκτια μάταιη ἐργασία τῶν ψαράδων τῆς Γεννησαρὲτ δείχνει καθαρὰ τὴν ἀδυναμία νὰ σωθεῖ ὁ κόσμος μὲ ἀνθρώπινα μέσα. Τὸ θαῦμα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰ λόγια Του στὸν Πέτρο φανερώνουν τὸ ἔργο τῆς θείας οἰκονομίας, πὺ μὲ τοὺς ἀποστόλους καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, κατακτᾷ καὶ σώζει τὸν κόσμον. Ἡ κατάκτησις αὐτὴ καὶ ἡ σωτηρία θὰ συντελεῖται σὲ κάθε ἄνθρωπο, γιὰ νὰ ἀνανεῶνεται καὶ νὰ ἐπαληθεύεται μέσα στὴν ἱστορίαν ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Πέτρο «ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν».

Ἀμήν.

[dkpdf-button]